ประวัติวัดลำเหย

ที่ตั้งวัด

วัดลำเหยเป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ตั้งอยู่เลขที่ ๗๔ หมู่ที่ ๔ ตำบลลำเหย อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๕๐ โทร ๐–๓๔๓๘–๑๒๙๙ พื้นที่ตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๘๐ ตารางวา มีถนนลาดยางเข้าถึงวัด พื้นที่ตั้งวัดมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับที่เอกชน
ทิศใต้	ติดต่อกับทางสาธารณประโยชน์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับทางสาธารณประโยชน์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับที่เอกชน

ความเป็นมาของวัดแต่เดิม

วัดลำเหย ตามทะเบียนของวัดที่คัดมาจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครปฐมว่า วัดลำเหยได้เริ่มสร้างวัดวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๓๔๗ วัดลำเหยเดิมที่มีชื่อว่า “วัดโพธิ์ชายนา” สร้างอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของหมู่บ้านหนองบอนเดี๋ยวนี้ ตามคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่บอกว่าเหตุที่วัดเดิม มีชื่อว่าวัดโพธิ์ชายนานั้น เพราะบริเวณรอบๆ ที่สร้างวัดมีแต่ที่นาล้อมรอบและที่เป็นนานั้นมีแต่ต้นโพธิ์ ขึ้นอยู่ตามชายนามาก จึงเป็นเหตุที่มาของการตั้งชื่อว่า วัดโพธิ์ชายนา ประชาชนส่วนมากที่อาศัยที่ทำมาหากินแถบนี้จะเป็นคนลาว รองลงมาเป็นคนไทย และคนจีน อาชีพส่วนใหญ่ทำนา ทำไร่ ทำสวน

กาลต่อมา ได้ย้ายวัดมาสร้างในสถานที่ใหม่ คือเป็นที่ตั้งวัดลำเหยในปัจจุบัน ได้ถามผู้รู้คนเฒ่า คนแก่ว่า ท่านเจ้าอาวาสรูปใดที่เป็นผู้ดำริย้ายวัดจากเดิมมาสร้างในสถานที่ใหม่นี้ ปรากฏว่าไม่มีท่านผู้ใด ทราบว่าเจ้าอาวาสรูปใดเป็นผู้ย้ายวัดเพราะเจ้าอาวาส ในสมัยนั้นไม่ได้มีการบันทึกประวัติของวัดไว้เลย แม่แต่ทางราชการทางวัดก็ได้ไปติดตาม เรื่องประวัติวัดลำเหยก็ไม่มีรายละเอียดให้ ทั้งนี้ตามคำบอกเล่า ของคนเฒ่าคนแก่ว่าวัดลำเหยหรือวัดโพธิ์ชายนานั้น สร้างมาเป็นเวลานานเกือบถึงสองร้อยปี สาเหตุที่ย้ายวัด จากเดิมมาสร้างในพื้นที่ใหม่นี้ตามคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ที่พอจะเชื่อถือได้ บอกว่าวัดที่สร้างอยู่เดิมนั้น เป็นทุ่งนาเป็นที่ราบต่ำเมื่อถึงหน้าน้ำป่าหรือน้ำปีก็จะไหลหลากท่วมทุกปีจึงย้ายวัดมาสร้างในสถานที่ใหม่ เพราะพื้นที่จะสร้างวัดใหม่เป็นที่ดอน น้ำไม่ท่วมจึงได้ย้ายวัดมาสร้างสถานที่ใหม่ซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดลำเหยในปัจจุบัน และต่อมาก็ได้เปลี่ยนชื่อวัดใหม่จาก “วัดโพธิ์ชายนา” เป็น “วัดลำเหย” เหตุที่เปลี่ยน ชื่อมาเป็นวัดลำเหยนั้นตามคำบอเล่าของคนเฒ่าคนแก่เล่าว่า ในสมัยก่อนนั้นเมื่อถึงหน้าน้ำปีมา น้ำจะไหลหลากเจิ่งนองท่วมท้องนา ไหลไปตามลำคลองใหญ่ชื่อว่า คลองวังไทรแล้วไหลเข้าสู่คลองตำลึง ไหลผ่านไปตามทุ่งนา และตามลำรางเรื่อยมาจนถึงข้างหลังโรงเรียนวัดลำเหย เดี๋ยวนี้น้ำปีก็จะไหลเอ่อขึ้นไปยังทุ่งหนองบอนเป็น

ที่สุดไม่ได้ไหลไปที่ไหนได้อีกแล้วน้ำจะขังอยู่ทุ่งหนองบอน ไม่นานเพราะทุ่งหนองบอน เป็นเขตสุดของไหลน้ำนี้ ก็จะย้อนกลับมาอยู่ที่ลำรางข้างโรงเรียน เพราะลำรางนี้เป็นที่ต่ำมาก น้ำก็ขังอยู่ที่ลำรางนี้น้ำจะไม่ไหลไปไหนได้อีกแล้วน้ำที่ลำรางนี้ก็จะถูกธรรมชาติจากแดดบ้าง ลมบ้าง แผดเผาพัดพาให้น้ำในลำรางให้ค่อยๆ แห้งระเหยหมดไปในที่สุด ดังนี้ จึงเป็นเหตุที่มาของการเปลี่ยนชื่อวัดใหม่จากชื่อ วัดโพธิ์ชายนา มาเป็นวัดลำเหย การเปลี่ยนชื่อวัดมาเป็นชื่อวัดลำเหยนั้น ตามคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่เล่าว่า เมื่อถึงน้ำป่าหรือน้ำปีมาก็ต้องไหลมาขังอยู่ที่ลำรางนี้ และก็จะถูกแดดลมพัด เผาแห้งอยู่ตรงที่ลำรางนี้ทุกปีไปจึงเป็นที่มาของการเปลี่ยนชื่อวัดใหม่ โดยตัดเอาคำว่า “ลำ”มาจากคำว่าลำราง คือตัดเอาคำหน้ามาคำหนึ่งและตัดเอาคำว่า “เหย”มาจากคำว่า“น้ำระเหย”มาจนถึงทุกวันนี้ การเปลี่ยนชื่อวัดมาเป็นวัดลำเหยนั้นตามคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่บอกว่ามาเปลี่ยนชื่อวัดในสมัยเจ้าอธิการจอน นุ่มกัลยา ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดลำเหยในสมัยนั้น วัดลำเหยตามทะเบียนวัดระบุว่า วัดลำเหยสร้างอุโบสถหลังแรกจนได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ พ.ศ.๒๔๔๙ การสร้างอุโบสถหลังแรกไม่มีการบันทึกประวัติไว้เป็นหลักฐานไว้ว่าเจ้าอาวาสรูปใดเป็นผู้สร้าง เพียงแต่ได้ยินได้ฟังมาจาก คำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ที่พอจะเชื่อถือได้บอกว่าอุโบสถหลังแรกของวัดลำเหยนั้น ได้สร้างมานานเกินหนึ่งร้อยปี และบอกว่าสร้างสมัยเจ้าอธิการจอน นุ่มกัลยา เป็นเจ้าอาวาส

<u>ลำดับรายนามเจ้าอาวาสวัดลำเหย</u>

๑.พระอาจารย์พูด ทาบ้านฆ้อง เป็นเจ้าอาวาสรูปแรกที่ได้เริ่มก่อสร้างวัดขึ้นมาเป็นครั้งแรกวัดสร้างอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของหมู่บ้านทุ่งหนองบอนเดี๋ยวนี้มีชื่อว่าวัดโพธิ์ชายนา ตามคำบอกเล่าจากคนเฒ่าคนแก่บอกว่าในสมัยท่านเป็นเจ้าอาวาสได้สร้างกุฏิขึ้น ๒ หลัง ต่อมาพระอาจารย์พูดก็ได้ลาสิขา

๒.พระอาจารย์คุด (ไม่ทราบนามสกุล) ได้เป็นเจ้าอาวาสสืบต่อมา ตามคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่บอกว่า สมัยพระอาจารย์คุดนั้นไม่ได้มีการสร้าง อะไรเพิ่มเติมได้แต่ปกครองดูแลตามหน้าที่ต่อมาลาสิกขา

๓.พระอาจารย์อินทร์ นาคมี เป็นเจ้าอาวาสสืบต่อมาภายหลังก็ได้ลาสิกขา

๔.เจ้าอธิการจอน นุ่มกัลยา ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสสืบต่อมา

๕.เจ้าอธิการปาน เพ็ชรรัตน์ ได้รับตำแหน่งเจ้าอาวาวัดลำเหย และก็ได้รับตำแหน่งเจ้าคณะหมวดสังกัดมณฑลนครชัยศรี ในสมัยนั้นท่าน ได้ทำหน้าที่ปกครองดูแลวัดมาจนถึงมรณภาพ

๖.พระอธิการผิน สุคนฺโท ได้ลาสิกขาบทเมื่อปี ๒๕๑๕

๗.พระครูนันทสิริคุณ ได้รับตำแหน่งรักษาการเจ้าอาวาสวัดลำเหยต่อมาเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๖ และได้รับตำเหน่งเจ้าอาวาสวัดลำเหย เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๑๙ จนถึงปัจจุบัน

อุโบสถหลังเก่าวัดลำเหย

ลอดท้องช้าง

ประวัติวัดทุ่งสีหลง

ที่ตั้งวัดในปัจจุบัน

วัดทุ่งสีหลง เป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์ฝ่ายมหานิกาย ตั้งอยู่เลขที่ ๑๘๑ หมู่ ๑๑ตำบลลำเหย อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม พื้นที่ตั้งวัดมีเนื้อที่ ๒๒ ไร่ ๑ งาน ๘๕ ตารางวาเศษ ๒/๑๐ ตามหนังสือ น.ส.๔ จ. เลขที่ ๘๙๙๑ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอดอนตูม ตำบลสามง่ามในเขตปกครองคณะสงฆ์

พื้นที่ตั้งวัด

โฉนดเลขที่ ๘๙๙๑ จำนวน ๒๒ ไร่ ๑ งาน ๘๕ ตารางวาเศษ ๒/๑๐ วัดจัดประโยชน์แก่ผู้มาแสวงบุญ และเป็นที่ตั้งโรงเรียนวัดทุ่งสีหลง เพื่อเป็นที่ศึกษา วัดได้แบ่งเป็นที่ตั้งโรงเรียนวัดทุ่งสีหลง จำนวน ๖ ไร่ ๒ งาน

ที่ธรณีสงฆ์ของวัด

โฉนดเลขที่ ๓๔๗ จำนวนที่ดิน ๓ งาน ๒๓ ตารางวา วัดไม่ได้จัดประโยชน์ที่ดิน

โฉนดเลขที่ ๓๔๗ จำนวนที่ดิน ๙ ไร่ ๓ งาน ๖๒ ตารางวา วัดเป็นจัดประโยชน์เพื่อให้เช่าที่ดินทำการเกษตร

ความเป็นมาแต่เดิม

วัดทุ่งสีหลง เดิมชื่อว่าวัดทุ่งตาสีหลง ในสมัยก่อนนี้มีทุ่งนา กับป่าไม้มากในสมัยนั้นคนแก่ได้เล่ากันว่าคนชื่อตาสี ได้มาต่อนกในทุ่งจนพลบค่ำ ตาสีจำทางกลับบ้านไม่ได้ จึงเดินหลงทางกลับบ้าน ก็เป็นที่กล่าวขานของชาวบ้าน จึงได้ชื่อว่า ทุ่งตาสีหลง ในกาลต่อมาชาวบ้านใช้คำพูดเพียงสั้นๆ ว่า ทุ่งสีหลง คำว่าตานั้นได้หายไป คงเหลือแต่เพียง ทุ่งสีหลง จากการใช้คำพูดที่ยาวคนเลยไม่นิยมกัน จึงเรียกกันสั้นๆว่า ทุ่งสีหลง จนถึงในปัจจุบันนี้

ในสมัยนั้น วัดทุ่งสีหลงเป็นวัดยังเล็กอยู่ตั้งอยู่ใน เขตปกครองของอำเภอกำแพงแสน ในสมัยนั้นสร้างราวปี .ศ.๒๔๖๐ ได้มีพระอธิการ (ติ่ง) เป็นเจ้าอาวาสองค์แรก ได้เริ่มพัฒนาวัดขึ้นมา ตั้งแต่ก่อสร้างวัดทุ่งสีหลง เมื่อพ.ศ.๒๔๖๐ ซึ่งในขณะนั้นถือว่าวัดทุ่งสีหลงยังไม่เป็นที่ศรัทธาของชาวบ้านมากนัก เพราะด้านทิศตะวันออกติดกับวัดอรัญญิการาม (วัดสามง่าม) และทางด้านทิศตะวันตกติดกับวัดลำเหย ซึ่งได้สร้างมาก่อนวัดทุ่งสีหลง

ลักษณะพื้นที่ทั่วไป

เป็นที่ดอนสภาพแวดล้อมมีคลองน้ำไหลผ่านล้อมหลังวัดทางด้านทิศเหนือ มีถนนเข้าหมู่บ้านทุ่งสีหลง เละเชื่อมต่อกับถนนคงทอง โดยทั่วไปเป็นหมู่บ้านล้อมรอบวัดทุ่งสีหลง

พระพุทธรูปต่างๆภายในวันทุ่งสีหลง

พระสังกัญจายนะ ปูนปั้นหน้าตักกว้าง ๒.๕๐ เมตร

พระสิวลีปูปั้น ขนาดสูง ๓ เมตร จำนวน ๒ องค์

พระพุทธรูปปูนปั้นปางไสยาสน์ ขนาดยาว ๒๐ เมตร

พระพุทธรูปปางลีลา

พระพุทธรูปปางสมาธิ

หลวงพ่อเงิน วัดบางคลาน

หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

หลวงปู่ทวด(เหยียบน้ำทะเลจืด)

ศูนย์ พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดนครปฐม สังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน ก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๙ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๑ บนเนื้อที่ ประมาณ ๑๙ ไร่ ตั้งอยู่ที่ ๑๓๕ หมู่๕ บ้านป่าแก ตำบลลำเหย อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๕๐

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยโรงเรียนวัดลำเหย อำเภอดอนตูม

ศูนย์เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยโรงเรียนวัดลำเหย เป็นพื้นที่จัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปะและนันทนาการในชุมชน โดยมีการจัดสอนศิลปะการแสดง และนันทนาการอื่นๆ ตามความเหมาะสมของชุนชน

ชวาลัน รีสอร์ท

หมู่ ๙ ตำบลลำเหย อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม

ชวาลันรีสอร์ท จัดเป็นสถานที่พักผ่อนที่ให้คุณได้ผ่อนคลายความเครียดความเมื่อยล้าจากการทำงาน เหมาะสำหรับการมาพักผ่อนเป็นเป็นอย่างยิ่ง แค่ ๑ ชั่วโมงจากกรุงเทพฯไม่ว่าจะมากับคนรู้ใจครอบครัวเพื่อนๆองค์กรบริษัท หน่วยงานต่างๆแม้กระทั่งการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์งานเลี้ยงงานสรรสรร ประชุมสัมมนาประจำปีชวาลันรีสอร์ทได้จัดสรรพื้นที่ให้คุณได้ทำกิจกรรม หรือพักผ่อนอย่างลงตัว ด้วยพื้นที่ ๕๐ ไร่ และห้องพักทั้งหมด ๕๑ ห้อง ที่เน้นความสะดวกสบายและสิ่งอำนวยความสะดวกครบครันบรรยากาศ ที่สดชื่น บ้านพักริมทะเลสาบประดับตกแต่งสวน อย่างสวยงามด้วยไม้นานาพรรณและสนุกกับกิจกรรมต่างๆภายในรีสอร์ท

